

Þegar ég fór að vinna með höndunum gat ég loksins einbeitt mér

Arnar Ingólfsson útskrifaðist í bifreiðasmíði í febrúar sl. með hæstu einkunn á sveinsprófi. Hann starfar hjá Toyota í Kaupúni í Garðabæ.

Af hverju valdir þú bifreiðasmíði?

Bóknám átti einfaldlega ekki við mig. Ég prufaði, fór í MK til að gera eins og allir hinir og skráði mig á félagsfræðibraut. Það gekk ekki. Ég hefði viljað hafa meiri þekkingu á því þá hvað iðngreinar hafa uppá að bjóða.

Ég er með smá athyglisbrest og fyrir mig er mjög gott að vinna með höndunum. Svo ég fór að hugsa með mér hvað ég gæti gert til að finna því farveg, sem ég svo gerði.

Ég valdi bílasmíði í raun vegna fjölbreytninnar og hversu hratt þetta fag þróast. Ég er alltaf að læra eitthvað nýtt, ný hönnun er sífellt að koma fram og breytt og bætt tækni sem gerir þetta áhugavert. Þegar ég byrjaði í þessu fílaði ég þetta alveg í botn.

Þegar ég fór að vinna með höndunum gat ég loksins einbeitt mér og leið svo vel að vera að gera eitthvað. Maður lærir ekkert bara að vera handlaginn í sínu fagi, heldur lærir maður verksvit sem nýtist í svo mörgu öðru. Verður færari í allri vinnu og á auðveldara með fullt af hlutum. Mér fór fram í handlagni almennt þó að það tengist bílum ekkert endilega. Svo ég mæli með iðnnámi

fyrir alla en sérstaklega fyrir þá sem eru til dæmis ofvirkir eða finna að bóknám hentar ekki beint.

Ég lærði langmest þegar ég var kominn á samning og byrjaði að vinna við fagið. Grunnurinn var kannski úr skólanum en svo margfaldast öll þekkingin um leið og maður var kominn á samning og fór að vinna við fagið. Ég var á samningi hjá Toyota. Það er fínt að vera nemi í minni grein, aðalatriðið er að neminn hlusti á fyrir-mæli og leiðbeiningar þá er restin ekkert mál og allir koma mjög vel fram við mann.

Ég tók grunninn í lðnskólanum í Hafnarfirði og kláraði svo í Borgó. Einu mistökin sem ég gerði var að skilja eftir tvo bóklega áfanga og eiga eftir að fara aftur í skólann til að klára þau. Ég mæli ekki með því. Fyrir þá sem eiga lítið eftir er langbest að drífa í að klára og helst strax. Bara taka frí úr vinnu klára fögin, taka sveinsprófið og halda svo áfram að vinna. Þegar ég t.d. loksins dreif mig í að klára þá lauk ég þessu með glans. Svo ég mæli með að allir klári bóklegu áfangana sem fyrst til að það sé frá.

Hverjum hentar þetta fag?

Öllum og ekki síst stelpum. Ég myndi vilja sjá fleiri stelpur í þessu námi. Það vantar sárlega fleiri konur og þetta er ennþá hálfgerðt karlafag. Þær eru til dæmis fleiri sem fara í bílamálun en smíðina. En þær sem koma eru gjarnan mjög vandvirkar, nákvæmar og

samviskusamar og því mjög góðir starfsmenn. Kynjahlutföllin í bílgreinunum mættu vera jafnari. Um leið og fleiri stelpur fara í námið og verða sýnilegar munu fleiri fylgja í kjölfarið. Mig grunar að fullt af stelpum hafi áhuga en þori kannski ekki að stíga þetta skref að byrja í námi í bílgrein, þar sem greinin er svo karllæg fyrir.

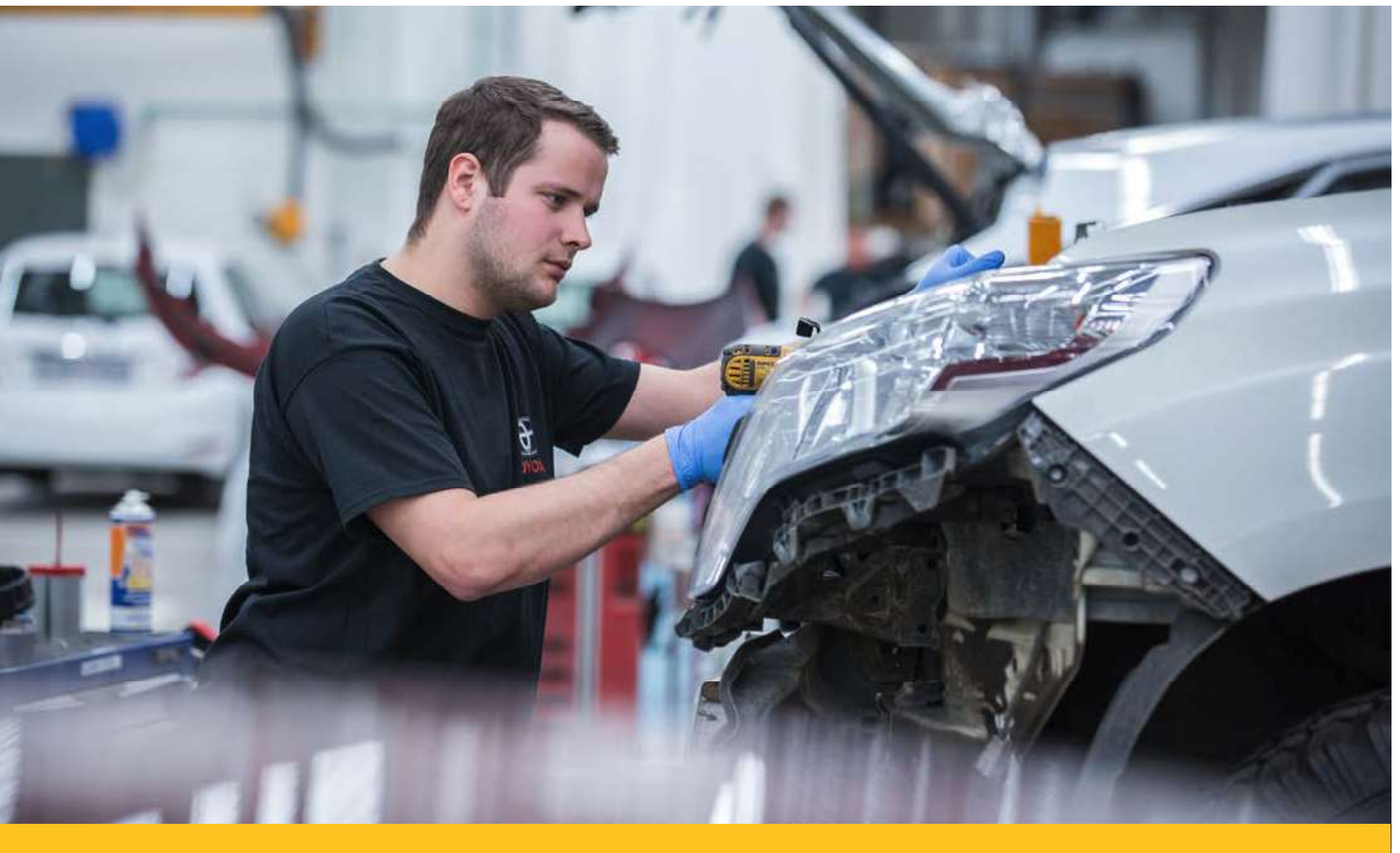
Vonandi er þetta að breytast smávegis núna en mér finnst það bara gerast allt of hægt. Ég er viss um að það er fullt af stelpum, ekki síður en strákuum, sem finna sig ekki í bóknámi eða vilja vinna við eitthvað allt annað en þessar hefðbundnu kvennagreinar. Þá er gott að hafa val og hika ekki við að skella sér og prófa.

Hvernig á að kynna iðnnám og hvernig fáum við fleiri inn í fögin?
Kynning eða stutt námskeið strax í grunnskóla væri gott skref.

og sjá og finna hluti gerast. Það er ekkert líklegt að einhver fái brennandi áhuga á einhverri iðngrein með því að skoða powerpoint skjal í tölvu. Margt ungt fólk er hundfúlt að eiga að sitja kyrrt og horfa bara á eitthvað. Af hverju ekki að hafa meira af því að hægt sé að fikta og prófa og komast í alvöru snertingu við fögin?

Til að hægt væri að gera meira í þessu, þyrfti að virkja stærri fyrirtæki til dæmis. Einhverjar kynningar eru haldnar í fyrirtækjunum, allavega stærri verkstæðum. Þar er hægt að sýna krökkum raunverulegt vinnuumhverfi og tæknina alla sem tengist faginu. Það myndi líka breyta hjá mörgum þessari ímynd af skítugu verkstæði með gryfju og allt í drasli.

Þá ætti að reyna að fá fleiri stelpur til að prófa að kynna iðn-

Þegar ég var í grunnskóla komu krakkar og kynntu framhaldsskólana en ég man ekki eftir kynningum á neinum iðngreinum. En þarna ákveða krakkar hvort þau fari í iðn- eða bóknám eftir grunnskólann svo kynningin á að vera í 10. bekk í síðasta lagi. Ein hugmynd er að virkja ungt fólk í fögunum til að kynna fögin í skólunum. Það er líklegra að krakkar hlusti á og sjái sem fyrirmynd einhverja sem eru ungir og starfandi í fögunum og við sem störfum við fögin verðum sýnilegri sem getur skipt máli hjá óákveðnum unglingum.

Mikilvægast er samt að krakkar fái að koma og prófa, komast í alvöru í snertingu við tæki og tól. Það er ekki nóg að labba með krakkana í gegnum verkstæði og sýna þeim eða jafnvel kynna fagið á tölvuskjá. Það er mikilvægt að prufa t.d. að sjóða

greinunum og hvetja þær sérstaklega. Þá þarf ekki að skrá sig í skóla og eyða heilli önn í að komast að því að eitthvað henti manni ekki.

Þegar ég var í grunnskóla voru það kallaðir tossar sem hugðust leggja stund á iðngreinar. Þetta verður að breytast! Þetta eru ekki tossar heldur velur fólk þau fög sem henta. Það þarf alls ekki að vera tossi til að hafa áhuga á iðngrein, þvert á móti. Hefja þarf iðnnámið til meiri virðingar og kynna fögin betur. Þessi ímynd af iðnnámi kemur líka vegna þekkingarleysis. Fólk þekkir ekki fögin. Í grunnskóla lærði maður smá smíði og textíl. Það gefur manni engar hugmyndir um hversu fjölbreytt iðnnám er sem eru tugir mismunandi faga.

Það er endalaust mikla vinnu að fá í þessu fagi. Gallinn er að

það vantar nýja nemendur. Það er t.d. ekki verið að kenna bíla-smíði núna sem er afar slæmt. Ég veit um nokkra sem voru búnir að skrá sig í bílasmíði og fluttu sig yfir í vélvirkjun þegar hætt var við að kenna bílasmíðina. Við missum þessa aðila úr faginu þótt það vanti alltaf fólk. Nú er hægt að fá samning án þess að vera byrjaður í náminu og vera bara búinn með grunndeild bíliðna, því mannaflapörfin í greininni er það mikil.

Í iðnnámi er verðmætasköpunin og auðvelt að vinna sér inn peninga. Fólk sem getur unnið með höndunum á auðvelt með að finna vinnu og geta séð fyrir sér eins og staðan er núna. Það er fullt af bóknámi sem kemur í tiskubylgjum. Hópar fólks skrá sig í viðskiptafræði eða lögfræði og slíkt án þess að það sé nokkuð öryggi um störf. Á meðan er skortur á fólk í iðngreinum. Ég og þeir sem hafa sambærilega menntun geta labbað inná nánast hvaða verkstæði sem er og fengið vinnu. Þannig að atvinnuöryggið er mjög gott.

Er gaman í vinnunni?

Já það er alltaf gaman í vinnunni. Aðalatriðið hjá mér er að hafa nóg að gera. Það er nánast alltaf nóg að gera hjá mér og þá finnst mér gaman. Þá líður tíminn hratt. Fólk er ekkert að hætta að klessa bílana sína, sem þýðir alltaf noga vinnu fyrir okkur. Bíll kemur inn skemmdur, bílaður, beyglaður eða allt saman og fer út í góðu ásigkomulagi, oft í betra lagi en áður en hann beyglaðist. Það er til dæmis gaman að sjá slíkan bíl sem maður hefur gert við, í umferðinni. Það er auðvitað góð tilfinning.

Hvað sérðu fyrir þér í framtíðinni? Stefnið á frekara nám?

Mér líður vel þar sem ég er í dag. Engin spurning með það. Auðvitað er alltaf hollt að skipta um umhverfi en ég sé mig alveg í þessu sama í allavega 10 ár í viðbót. Ef ég ætla að bæta við mig

innan þessarar greinar væri það bara meistarakólinn. Ég mun örugglega fara í meistaran á einhverjum tímapunkti þó það sé ekkert á döfinni hjá mér núna. Þá gefst tækifæri til að vera með eigin rekstur og slíkt. Annars læri ég jafnvel bara eitthvað allt annað ef mér dettur það í hug.

Ég hef líka alltaf haft smá áhuga á hönnun. Einn möguleiki er að fara erlendis og læra bílahönnun. Til þess þarf annað hvort stúdent-spróf eða sveinspróf í iðngrein.

Þannig að sveinspróf opnar alveg fullt af möguleikum líkt og stúdentspróf. Þó að það opni kannski ekki akkúrat sömu möguleikana.

Varðandi endurmenntun í faginu er alltaf mjög mikið af námskeiðum í boði hjá IDUNNI-fræðslusetri. Þannig að það er mikið gert til að viðhalda þekkingu fólksins í þessum greinum. Tækninýjungar eru alltaf að koma fram og mikilvægt að þær séu kenndar jafnóðum. IDAN er með mjög gott framboð af námskeiðum í öllu nýjasta í faginu.

Á mínum vinnustað er lítið mál að fá að fara á námskeið til að viðhalda þekkingunni og þau eru m.a.s. niðurgreidd af fyrirtækinu. Svo er hægt að fá stórum vinnustað að fá einhverja til að halda námskeið á

staðnum fyrir starfsfólkið. Það er ótrúlega mikilvægt að fyrirtæki hvetji starfsfólkið til að fara á námskeið og stunda virka endurmenntun til að viðhalda sér í greininni. Þannig fær auðvitað fyrirtækið betri og verðmætari starfskrafta.

Við þurfum að kynna okkur allt þetta nýjasta því það er svo mikil endurnýjun í allri tækni í faginu. Áður en við vitum af verður allt orðið rafknúð og þá þyrftum við eiginlega öll að vera rafvirkjar líka!

Ég myndi halda að íslenski bílageirinn standi bara mjög framarlega hvað varðar fagmennsku og kunnáttu. Verkefningin þarf að vera á pari við alla nýjungagirninna.

”

Myndi vilja sjá fleiri stelpur í þessu fagi

Sveinsprófsstyrkur og skólagjöld

Við viljum benda iðnnemum á að Félag iðn- og tæknigreina veitir öllum námsmönnum, sem eru í FIT, sveinsprófsstyrk og styrk vegna skólagjalda.

Styrkir þessir eru hugsaðir með það að markmiði að laða að og hvetja ungt fólk til náms í iðngreinum.

Sveinsprófsstyrkur er 40% af reikningi vegna sveinsprófs að hámarki 66.000 kr.

Fylgigögn með umsókn eru reikningur/greiðslukvittun frá skóla og reikningur/greiðslukvittun vegna efniskostnaðar. Það þarf einnig að fylgja með staðfesting á sveinsprófi.

Styrkur vegna skólagjalda til menntunar í iðngreinum innan FIT er 50% af reikningi vegna skólagjalda að hámarki 15.000 kr. hver önn. Heimilt er að sækja um 2 annir á ári. Fylgigögn með umsókn eru reikningur/greiðslukvittun frá skóla og staðfesting á skólavist.

Umsóknum um styrki skal skilað inn á mínar síður á fit.is